

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lin. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
ul. Wrocławska 4. Tel. 117.

Kościan, 14 marca 1928.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Zatwierdziłem wybór Franciszka Jurgi na sołtysa i poborcę podatków, Franciszka Gielnika na I ławnika, Stanisława Zakrzewskiego na II ławnika oraz Bartłomieja Kempńskiego na zastępcę ławnika gminy Gołubin Nowy.

Kościan, dnia 3. marca 1928 r.

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 1111./28 W. P.

Przedmiot: obwody rozjemcze pow. kościańsk.

Powołując się na moje obwieszczenie z dnia 23 lutego 1926 r. l. dz. 755/26 — 2 — ogłoszone w tut. Orędowniku Urzędowym nr. 9/26 podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że w miejsce p. Józefa Krausego, urzędnika gospodarczego z Sepna II. wybrany i zatwierdzony został rozjemcą na obwód IV. wiejski p. Ignacy Mrugański, kierownik szkoły z Łagiewnik.

Kościan, dnia 6 marca 1928 r.

Starosta:

w z.

(—) Krause

L. dz. 776/28 — 4 —

Komunikat.

Przedmiot: ustanowienie terminów badania zwierząt poślągowych, używanych celem wykonywania rzemiosła sposobem domokrężnym.

Powołując się na przepisy rozporządzenia policyjnego Wojewody Poznańskiego z dnia 25. 10. 1924 r. l. dz. 15690/24 I. w powyżej podanym przedmiocie, obwieszczonego w tutejszym Orędowniku Urzędowym № 36/24 ustalam w II. kwartale 1928 r. następujące terminy badania:

1. Dla miasta Kościana i Czempinia oraz miejscowości Komisariatów obwodowych Kościan-południe, Kościan-północ i Czemplin:

na targowicy miejskiej w Kościanie o godz. 8-mej w dniach: 7 kwietnia, 5 maja, 2 czerwca 1928 r.

2. Dla miasta Krzywina i miejscowości Komisariatu obw. Krzywiń:
na targowicy miejskiej w Krzywiniu o godz. 12-tej w dniach: 7 kwietnia, 5 maja, 2 czerwca 1928 r.

Panom Burmistrzom i Sołtysom polecam natychmiastowe opublikowanie powyższego rozporządzenia.

Kościan, dnia 10. marca 1928 r.

Za Starostę:

(—) Dr. Fiałkowski, pow. lekarz weter.

L. dz. 2/28 W.

U świń Majętności Jasień została stwierdzona zaraza świń.

Za Starostę:

(—) Dr. Fiałkowski, pow. lekarz weter.

W sprawie podatku dochodowego od uposażeń służbowych.

Podaje się do wiadomości wszystkich służbodawców, na których ciąży obowiązek potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych pracowników, iż Komisja Szacunkowa podatku dochodowego ustaliła na posiedzeniu z dnia 30. XII. 1927 r. następujące normy szacunkowe na rok 1928, które należy stosować przy obliczeniu wynagrodzeń, pobieranych w naturze:

- wartość miesięczna utrzymania osoby samotnej z dostarczeniem jej mieszkania, opału i światła = 100 zł.
- miesięczna wartość wyżywienia dla rodziny składającej się z 2 osób = 150 zł, 3 osób = 160 zł, 4 osób = 180 zł dla każdego dalszego członka rodziny po 15 zł.
- roczna wartość mieszkania wraz z opałem i światłem i to
 - 2 pokojowego mieszkania i kuchni = 350 zł
 - 3 " " " = 520 "
 - 4 i 5 " " " = 720 "

Wartość innych świadczeń w naturze oblicza się w myśl art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym według miejscowych cen targowych z dnia 1 stycznia danego roku.

Kościan, dnia 29-go lutego 1928 r.

URZĄD SKARBOWY

podatków i opłat skarbowych w Kościanie

PP. Kierownicy szkół prześlą odwrotnie, najpóźniej do 18 bm. sprawozdanie wedle poniżej podanego wzoru. Sprawozdanie negatywne nie obowiązuje. Polecam ściśle zastosowanie się do wyznaczonego terminu.

Kościan, dnia 12 marca 1928 r.

Inspektor Szkolny

Sowiński.

Nr. 1167/28

Szkola w

Czy szkoła posiada aparat a) projekcyjny b) kinematograficzny	Jakiej treści a) filmy były używane w szkole b) prze-zrocza	Z jakiego źródła otrzymała a) filmy naukowe i oświat. b) prze-zrocza	Jaka jest roczna suma wydatków szkoły na pokazy a) filmów b) prze-zroczy	Czy inne jeszcze szkoły i które (wymienić imiennie) korzystają z filmów i prze-zroczy.

....., dnia 1928 r.

podpis

Ubezpieczenie Pracowników Umysłowych.

Z dniem 1. stycznia 1928 r. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. 11. 1927 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 106 poz. 911) o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Zakład Ubezpieczenia Pracowników Umysłowych w Poznaniu (ul. Sew. Mielżyńskiego nr. 2 telefon nr. 19-04, konto P. K. O. 200 390) w styczniu br. rozesłał wszystkim Pracodawcom, którzy dotychczas ubezpieczali pracowników umysłowych w Zakładzie, przewidziane w powyższym rozporządzeniu formularze oraz pouczenia. Zgłoszenia wszystkich pracowników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia oraz wpłata należnych składek za miesiąc styczeń winny być dokonane do dnia 10 lutego br.

Ponieważ do dnia dzisiejszego sądząc z otrzymanych zgłoszeń i wpłat nie wszyscy pp. Pracodawcy dopełnili ciążącego na nich ustawowego obowiązku; Zakład Ubezpieczenia Pracowników Umysłowych w Poznaniu uważa za wskazane ponownie pp. Pracodawcom przypomnieć najważniejsze postanowienia wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta — dotyczy to zwłaszcza tych pp. Pracodawców, którzy dotychczas nie ubezpieczyli swych pracowników umysłowych w Zakładzie.

Ubezpieczeniu na wypadek braku pracy, niezdolności do wykonywania zawodu, na starość i na wypadek śmierci podlegają przede wszystkim wszyscy ci pracownicy umysłowi, którzy podlegali obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dnia 20 grudnia 1911 r. i podlegałyby, gdyby ta ustawa obowiązywała po dniu 1-go

stycznia 1928 r. Dotyczy to zwłaszcza tych pomocników handlowych i ekspedjentów, którzy w myśl rozporządzenia Prezydenta z dniem 1. 1. 1928 r. nie podlegaliby ubezpieczeniu ze względu na brak wymaganego wykształcenia, względnie odpowiedniej praktyki.

W szczególności winni być ubezpieczeni:

Akwizytorzy pracujący za prowizję, technicy dentystyczni zajęci w atelier dentystycznym, którzy dotąd ubezpieczeniu nie podlegali, fotografisci w dziennikarstwie, oraz ci fotografisci, którzy mają styczność z klientelą i przyjmują zamówienia, retuszerzy, akuszerki zatrudnione w klinikach itd., artyści, śpiewaczki, tancerki, artyści, śpiewacy, tancerze zatrudnieni w Kabaretach, Varieté itd., muzycy bez względu na ilościowy skład orkiestry, kwiaciarki o ile zatrudnione są równocześnie przy ekspedycji, siostry Czerwonego Krzyża, sanitariusze, pielęgniarki, telefonistki i telegrafistki, telefoniści i telegrafisci bez względu na to, czy wykonują prace pisemne lub nie, maszynistki i uczniowie biurów, wykonujący prace biurowe mechaniczne, inkasenci, kasjerki w Kinach i innych przedsiębiorstwach, marszandki jeśli mają styczność z klientelą, nie pochodzący z wyborów dyrektorowie i członkowie organów osób prawnych. Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają pracownicy umysłowi bez różnicy płci, którzy ukończyli 16 lat życia a nie przekroczyli 65 lat życia.

Obowiązkowi ubezpieczenia nie podlegają w szczególności osoby, niezdolne do wykonywania swego zawodu, osoby otrzymujące zaopatrzenie (pensje, renty, emerytury itp.) conajmniej w wysokości 40 pierwszego wynagrodzenia służbowego, jakie te osoby otrzymują na posadzie, objętej po przyznaniu im zaopatrzenia, uczniowie szkół średnich ogólnokształcących, państwowych szkół zawodowych oraz zakładów, uznanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne — w czasie studiów w tych zakładach; pracownicy przedsiębiorstw scenicznych lub orkiestralnych, nie mających stałej siedziby.

Na własne żądanie będą zwolnieni od obowiązku ubezpieczenia: studenci (zwyczajni słuchacze) państwowych szkół akademickich oraz innych szkół wyższych, które oznaczy Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; aplikanci adwokacy i kandydaci notarialni, lekarze i weterynarze; zatrudnieni w technikach cywilnych, mających prawo samodzielnego prowadzenia robót (inżynierów wszelkich kategorii, architektów i mierniczych), kandydaci do tego zawodu) pochodzący z wyboru członkowie organów osób prawnych.

Uwaga! Za pochodzących z wyboru dyrektorów i członków organów osób prawnych nie uważa się osób powołanych w drodze konkursu, lub którzy nie mają praw członkowskich (wyborczych) danego zrzeszenia, rodzice (teści, teściowa), dziadkowie i małżonek (małżonka) pracodawcy, pracownicy zaś pozostający do pracodawcy w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii zstępnej albo w stosunku pasierbów, dzieci pasierbów, małżonków pasierbów lub małżonków dzieci pasierbów pod warunkiem, że żyją z pracodawcą we wspólnem gospodarstwie domowem.

Następnie zwraca się uwagę, że również podlegają ubezpieczeniu z dniem 1. stycznia 1928 r. osoby nie pobierające za swą pracę żadnego wynagrodzenia.

Pracownika nie wykonyującego faktycznie czynności służbowych uważa się za pozostającego w zatrudnieniu tak długo jak długo otrzymuje od pracodawcy wynagrodzenie lub ma prawo do wynagrodzenia.

Do wynagrodzenia, podlegającego zaliczeniu do ubezpieczenia, należy, prócz miesięcznej płacy w gotówce, także udział w zyskach, wynagrodzenie w naturze i wszelkie inne wynagrodzenia, które ubezpieczony otrzymuje na podstawie przepisów prawnych, umowy lub zwyczaju, zamiast płacy lub obok niej.

Za wynagrodzenie miesięczne przyjmuje się przy dziennej wypłacie dwudziestopięciokrotne wynagrodzenie dzienne, przy wypłacie zaś tygodniowej czterokrotne wynagrodzenie tygodniowe.

Wynagrodzenie, pobierane w całości lub w pewnej jego części w dłuższych niż jeden miesiąc odstępach czasu, oblicza się w odpowiednim stosunku miesięcznym.

Wynagrodzenie zmienne (tantjema, prowizja itp.) obliczać należy w pierwszym okresie rozrachunkowym w umówionej między pracodawcą a pracownikiem lub określonej zgodnie przez pracodawcę i pracownika przypuszczalnej kwocie, a następnie w miesięcznej stosunkowej części kwoty, otrzymanej w poprzednim okresie rozrachunkowym od tego samego pracodawcy.

W braku umówionej lub zgodnie określonej przypuszczalnej kwoty minimalnej, pracownik, otrzymujący wynagrodzenie zmienne, podlega ubezpieczeniu w pierwszym okresie rozrachunkowym w grupie zarobkowej A, o ile jego płaca stała nie uzasadnia zaliczenia go do grupy wyższej.

Składki obliczane są według następującej tabeli:

Grupa zarobkowa	Płaca podst. do ubezpiecz.		Składka miesięczna		Ogółem	Podział składki:			
	emerytalnego	na wyp. br. pr.	emerytalnego 8%	na wyp. br. pr. 2%		Pracown.		Pracod.	
						zł	gr		zł gr
Do zł 60 mies.	60	60	4,80	1,20	6,—	—	—	—	6,—
A. od 61—89 zł m.	60	60	4,80	1,20	6,—	$\frac{2}{3}$	2,40	$\frac{1}{3}$	3,60
B. „ 90—119 „ „	90	90	7,20	1,80	9,—	„	3,60	„	5,40
C. „ 120—149 „ „	120	120	9,60	2,40	12,—	„	4,80	„	7,20
D. „ 150—179 „ „	150	150	12,—	3,—	15,—	„	6,—	„	9,—
E. „ 180—219 „ „	180	180	14,40	3,60	18,—	„	7,20	„	10,80
F. „ 220—259 „ „	220	220	17,60	4,40	22,—	„	8,80	„	13,20
G. „ 260—299 „ „	260	260	20,80	5,20	26,—	„	10,40	„	15,60
H. „ 300—359 „ „	300	300	24,—	6,—	30,—	„	12,—	„	18,—
I. „ 360—400 „ „	360	360	28,80	7,20	36,—	„	14,40	„	21,60
L. „ 401—419 „ „	360	360	28,80	7,20	36,—	$\frac{1}{2}$	18,—	$\frac{1}{2}$	18,—
J. „ 420—479 „ „	420	420	33,60	8,40	42,—	„	21,—	„	21,—
K. „ 480—559 „ „	480	480	38,40	9,60	48,—	„	24,—	„	24,—
L. „ 560—639 „ „	560	560	44,80	11,20	56,—	„	28,—	„	28,—
M. „ 640—719 „ „	640	560	51,20	11,20	62,40	„	31,20	„	31,20
N. „ 720—800 „ „	720	560	57,60	11,20	68,80	„	34,40	„	34,40
N. „ 801— i wyżej	720	560	57,60	11,20	68,80	$\frac{2}{3}$	41,30	$\frac{1}{3}$	27,50

Osoby nie otrzymujące za swą pracę żadnego wynagrodzenia lub niższe od 60 zł miesięcznie podlegają ubezpieczeniu w grupie „A“. Za osoby ubezpieczone w grupie „A“ nie otrzymujące żadnego wynagrodzenia lub otrzymujące wynagrodzenie nie wyższe niż 60 zł miesięcznie, albo tylko utrzymanie, pełną składkę ubezpieczeniową (patrz tabelę) opłaca w całości pracodawca.

Pełną składkę za ubezpieczenie emerytalne i na wypadek braku pracy od dnia 1. stycznia 1928 r. opłaca i jest za nią odpowiedzialny wyłącznie pracodawca. Pracodawcy przysługuje prawo potrącenia w części składki przypadającej na ubezpieczonego w wysokości podanej w powyższej tabeli. Potrącenie to może być jednak wykonane wstecz tylko za dwa ostatnie okresy płatnicze wynagrodzenia, nie potrącone zaś w tym terminie składki pokrywa całkowicie pracodawca.

Składki płatne są za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym pracownik podlega obowiązkowi ubezpieczenia z dołu w ciągu pierwszych dziesięciu dni następnego miesiąca kalendarzowego. Obowiązek składek jest niezależny od ustalenia ich wy-

sokości przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych od wezwania płatniczego Zakładu, od prawomocności odpowiednich zarządzeń Zakładu.

Pracodawca zobowiązany jest przysyłać w tym samym terminie **alfabetyczne wykazy osób zatrudnionych w poprzednim miesiącu kalendarzowym** i podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, oraz obliczenie należnych składek.

Pracodawcy są zobowiązani w kartach ubezpieczeniowych, wystawionych pracownikom umysłowym przez Zakład Ubezpieczeń, dokonywać wpisów dotyczących zmian wynagrodzenia, wstąpienia i wystąpienia z zatrudnienia. Karty ubezpieczeniowe przesyła Zakład pp. Pracodawcom dla doręczenia ich zatrudnionym u nich pracowników umysłowych w najbliższym czasie.

Wszelkie wymagane ustawą formularze oraz pouczenie wydane przez Zakład dla pp. Pracodawców nabyć można po cenie kosztów w Kasie Chorych.

Formularz nr. 7 zawierający zaświadczenie o zwolnieniu z pracy pracownika, winien pracodawca wręczyć pracownikowi, opuszczającemu posadę, a nie przysyłać Zakładowi.

Pracodawca jest odpowiedzialny materialnie za szkody wyrządzone pracownikowi względnie jego rodzinie przez zaniedbanie przepisanych zgłoszeń.

Niezależnie od powyższego pracodawca nie wykonujący obowiązków, nałożonych nań ustawą podlega karom w myśl przepisów art. 134—138 do 1.000 zł wzgl. 6-ciu tygodni aresztu.

Zarazem zaznacza się, że równocześnie z ukazaniem się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wyszedł komentarz do tego rozporządzenia Pr. Józefa Pasternaka radcy ministerjalnego. Komentarz ten zawierający obok pełnego tekstu tego rozporządzenia szczegółowe objaśnienie dotyczących artykułów, można nabyć za cenę 8 zł w Księg. Sw. Wojciecha w Poznaniu.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.
o prawie łowieckim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne.

Art. 1. W rozumieniu rozporządzenia niniejszego wyraz „zwierzyna” oznacza dzikie zwierzęta łowne, któremi są:

- a) zuby, łosie, jelenie, daniela, samy, kozice, dziki, bobry, świstaki, zające (szaraki i bielaki), króliki, wiewiórki, niedźwiedzie, rysie, zbiki, wilki, lisy, borsuki, kuny leśne (tumaki), kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, wydry, norki;
- b) guszcze, cietrzewie, jarząbki, pardwy, kurapatwy, przepiórki, bażanty, dropie, dropiekamionki (strepety), zórawie, czarne bociany, czaple, słonki, dubelty, bekasy, bekasiki, kulony i kuliki, bataljony, derkacze, łyski nurki, czajki, dzikie łabędzie, dzikie gęsi i dzikie kaczki oraz wszelkie inne ptactwo błotne i wodne, dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkioty, jako też ptaki krukowate i drapieżne.

Ponadto Minister Rolnictwa może uznać w drodze rozporządzenia inne jeszcze gatunki zwierząt dzikich za zwierzęta łowne.

Art. 2. Przez „polowanie” rozporządzenie niniejsze rozumie przywłaszczanie zwierzyny oraz jej części użytecznych i owoców, tropienie, ściganie, łowienie zwierzyny, strzelanie do niej i inne czynności podobne, zmierzające do jej przywłaszczenia.

Powyższe czynności wykonywane w miejscach ogrodzonych, z których zwierzyna wydostać się nie może (zwierzyńcach) i bażantarniach nie są polowaniem w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Hodowanie zwierzyny należy wyłącznie do właściciela polowania.

Rozdział I.

O polowaniu.

Art. 4. Polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu.

Domniemywa się, że własność gruntu nie jest obciążona prawem polowania na rzecz innych osób.

Kto twierdzi, że ma na cudzym gruncie prawo polowania w całości lub co do pewnych gatunków zwierzyny, albo z innymi ograniczeniami, winien jest twierdzenie swoje udowodnić.

Po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego obciążenie własności gruntu prawem polowania nie może być ustanawiane; akty temu przeciwnie są nieważne.

Art. 5. Właściciel gruntu może ciążące na jego własności prawo polowania wykupić za cenę równą iloczynowi z pomnożenia sumy średniego czystego dochodu rocznego z polowania przez liczbę dwadzieścia.

Jeżeli właściciel prawa polowania nie zgodzi się na wykup lub cenę wykupu, właściciel gruntu może żądać od właściwego sądu ustalenia ceny wykupu, oraz po uiszczeniu tej ceny, zwolnienia gruntu od obciążającego go prawa polowania.

Rozdział II.

O użytkowaniu polowania.

Art. 6. Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszar gruntu, na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki własny.

Obszary lasów państwowych, uznane przez zarząd lasów państwowych za odpowiadające wymaganiom ustępu pierwszego, stanowią obwody łowieckie własne Państwa.

Obwód łowiecki własny powstaje na czas nieoznaczony i istnieje tak długo, jak tego sobie życzy właściciel, a jeżeli polowanie zostało wypuszczone w dzierżawę—najkrócej do końca terminu dzierżawy.

Art. 7. Jeżeli obszar polowania nie stanowi obwodu łowieckiego własnego, właściciel tego polowania może użytkować je jedynie łącznie z właścicielami innych obszarów polowania na obszarze nie mniejszym od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki wspólny.

Art. 8. Obwód łowiecki wspólny winien być tworzony w ten sposób, ażeby obejmował cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli nie zajdą wypadki przewidziane niżej.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych zawiera co najmniej tysiąc hektarów ciągłej powierzchni, można w obrębie tej gminy utworzyć kilka obwodów łowieckich wspólnych, z których każdy winien mieć co najmniej 500 hektarów ciągłej powierzchni.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych nie stanowi ciągłej powierzchni, lecz składa się z kilku nieprzylegających do siebie obszarów, z których każdy obejmuje co najmniej sto hektarów, z każdego z tych obszarów może być utworzony osobny obwód łowiecki wspólny.

Gdy gmina składa się z pewnej liczby wsi (kolonij, zaścianków), to z wsi, które po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych mają co najmniej po 250 hektarów ciągłej powierzchni, mogą być utworzone osobne obwody łowieckie wspólne.

W wypadkach przewidzianego wyżej tworzenia kilku obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy należy je tworzyć w ten sposób, ażeby obszary tych obwodów łącznie obejmowały cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych.

Art. 9. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony z obszarów kilku gmin po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli za utworzeniem takiego obwodu wypowiedzą się w każdej z nich właściciele gruntów, stanowiących więcej niż połowę obszaru.

Art. 10. Właściciel polowania, które ze względu na swoje położenie nie może być włączone do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie i nie odpowiada warunkom utworzenia obwodu łowieckiego własnego, może swoje polowanie przyłączyć do obwodu łowieckiego wspólnego innej gminy, z którym tworzy ono obszar ciągłej powierzchni, lub wypuścić je w dzierżawę właścicielowi przylegającego obwodu łowieckiego własnego, albo też wziąć w dzierżawę przylegający obwód łowiecki własny i użytkować swoje polowanie łącznie z polowaniem w tym obwodzie.

Art. 11. Wody publiczne, drogi publiczne lądowe i wodne oraz tory kolejowe, jak również cudze drogi prywatne, na których właściciel gruntów drogą przedzielonych ma służebność przechodu, nie stanowią przerwy w ciągłości powierzchni, obszaru ich jednak nie wlicza się do obszaru tworzonego obwodu łowieckiego i nie mogą one stanowić osobnych obwodów łowieckich.

Art. 12. Obwód łowiecki powstaje po upływie miesiąca, od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli gruntów w jego skład wchodzących do właściwego starosty. Starosta w ciągu miesiąca odmówi zarejestrowania, jeżeli zgłoszenie nie odpowiada przepisom art. 6—11. Przepis ten nie dotyczy obwodów łowieckich własnych Państwa, utworzonych z obszarów lasów państwowych (ust. 2 art. 6).

Jeżeli zarejestrowany obwód łowiecki z jakichkolwiek powodów przestanie odpowiadać warunkom wymienionym w art. 6—11, starosta powoła decyzję o zniesieniu obwodu.

Art. 13. Jeżeli utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego (art. 7 i 8) sprzeciwiają się właściciele gruntów stanowiących mniej niż połowę obszaru niezbędnego do utworzenia obwodu, to na wniosek właścicieli gruntów stanowiących więcej niż połowę tego obszaru obwód wspólny będzie utworzony.

Przewidziany w ustępie pierwszym wniosek wyrażony być ma w zgłoszeniu wspólnego obwodu łowieckiego ze szczegółowym wymienieniem gruntów i ich właścicieli, którzy należeć będą do spółki łowieckiej obwodu (art. 14), oraz ze wskazaniem gruntów, których właściciele sprzeciwiają się utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego.

Art. 14. Właściciele gruntów objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką, która posiada osobowość prawną.

Spółka działa na podstawie statutu nadanego jej przez starostę jednocześnie z zarejestrowaniem obwodu łowieckiego według wzoru ustalonego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa, wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Zgłoszenie obwodu łowieckiego ma być dokonywane za pośrednictwem zarządu gminy, który stwierdza, czy wiadomości podane w zgłoszeniu są zgodne z rzeczywistością oraz zaświadczy tożsamość osób podpisanych. Zgłoszenie to sprzedane i zaświadczone zarząd gminy przesyła staroście.

Art. 16. Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednej gminy, zgło-

szenie następuje za pośrednictwem zarządu każdej gminy, w której leży część zgłaszanego obwodu.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach jednego powiatu, obwód ma być zgłoszony do wszystkich właściwych starostów, zarejestrowany zaś przez starostę tego powiatu, w którym leży największa część zgłaszanego obwodu.

Art. 17. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony na czas nie krótszy od lat 6, po wypuszczeniu go zaś w dzierżawę istnieje co najmniej do końca terminu dzierżawy. Zarząd spółki łowieckiej obwodu pełni swe obowiązki w ciągu lat sześciu, potem, o ile obwód łowiecki wspólny i jego spółka nadal mają istnieć, wybrany będzie nowy zarząd.

Art. 18. Polowanie może być wypuszczone w dzierżawę na czas nie krótszy od lat sześciu. Umowa zawarta na czas krótszy jest nieważna.

Art. 19. Przy wyborach zarządu i rozstrzyganiu innych spraw spółki na walnych zgromadzeniach, wspólnicy posiadają ilość głosów zależną od obszaru ich posiadłości w ten sposób, że obszar od dwóch hektarów uprawnia do jednego głosu i każde następne pełne dwa hektary uprawniają do jednego głosu więcej, żaden jednak spółnik nie może posiadać głosów więcej niż o jeden mniej od pozostałej liczby głosów.

Art. 20. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczenie polowania w dzierżawę.

Podział dochodu spółki uskutecznia corocznie zarząd stosownie do obszaru gruntu należącego do poszczególnych spółników.

Przeznaczenie części dochodu na cele ochrony łowiectwa, w szczególności na utrzymanie straży łowieckiej (art. 22), jak również na cele hodowlane należy do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki i następuje w drodze uchwały powziętej zwykłą większością głosów. Przeznaczenie dochodu na inny cel wymaga zgody wszystkich członków spółki.

Art. 21. Do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki należy również powzięcie uchwały co do zniesienia obwodu i rozwiązania spółki po upływie lat sześciu od ich utworzenia, jeżeli były utworzone na czas dłuższy.

Art. 22. Właściciele obwodów łowieckich własnych, spółki łowieckie obwodów łowieckich wspólnych i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką.

Strażnikami łowieckimi mogą być osoby pełnoletnie, własnowolne, będące obywatelami polskimi, nie karane za zbrodnie, występki pochodzące z chęci zysku, ani też za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—80 rozporządzenia niniejszego i które czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

Art. 23. Strażnik łowiecki winien być zatwierdzony i zaprzysiężony przez starostę według przepisanej roty.

Po zaprzysiężeniu strażnik łowiecki otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę, którą winien nosić przy pełnieniu obowiązków.

Rotę przysięgi oraz wzór oznaki ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn.

Jeżeli strażnik łowiecki przestanie odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 22, starosta pozbawi go uprawnień strażnika łowieckiego oraz zarządzi odebranie wydanego zaświadczenia i oznaki.

Pracodawca jest odpowiedzialny materialnie za szkody wyrządzone pracownikowi względnie jego rodzinie przez zaniedbanie przepisanych zgłoszeń.

Niezależnie od powyższego pracodawca nie wykonujący obowiązków, nałożonych nań ustawą **podlega karom w myśl przepisów art. 134—138 do 1.000 zł wzgl. 6-ciu tygodni aresztu.**

Zarazem zaznacza się, że równocześnie z ukazaniem się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wyszedł komentarz do tego rozporządzenia Pr. Józefa Pasternaka radcy ministerjalnego. Komentarz ten zawierający obok pełnego tekstu tego rozporządzenia szczegółowe objaśnienie dotyczących artykułów, można nabyć za cenę 8 zł w Księg. Sw. Wojciecha w Poznaniu.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.

o prawie łowieckim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne.

Art. 1. W rozumieniu rozporządzenia niniejszego wyraz „zwierzyna“ oznacza dzikie zwierzęta łowne, któremi są:

- a) zubry, łosie, jelenie, daniiele, samy, kozice, dziki, bobry, świstaki, zające (szaraki i bielaki), króliki, wiewiórki, niedźwiedzie, rysie, zbiki, wilki, lisy, borsuki, kuny leśne (tumaki), kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, wydry, norki;
- b) guszcze, cietrzewie, jarząbki, pardwy, kuropatwy, przepiórki, bażanty, dropie, dropiekamionki (strepety), zórawie, czarne bociany, czaple, stelki, dubelty, bekasy, bekasiki, kulony i kuliki, bataljony, derkacze, łyski nurki, czajki, dzikie łabędzie, dzikie gęsi i dzikie kaczki oraz wszelkie inne ptactwo błotne i wodne, dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkioty, jako też ptaki krukowate i drapieżne.

Ponadto Minister Rolnictwa może uznać w drodze rozporządzenia inne jeszcze gatunki zwierząt dzikich za zwierzęta łowne.

Art. 2. Przez „polowanie“ rozporządzenie niniejsze rozumie przywłaszczanie zwierzyny oraz jej części użytecznych i płodów, tropienie, ściganie, łowienie zwierzyny, strzelanie do niej i inne czynności podobne, zmierzające do jej przywłaszczenia.

Powyższe czynności wykonywane w miejscach ogrodzonych, z których zwierzyna wydostać się nie może (zwierzyńcach) i bażantarniach nie są polowaniem w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Hodowanie zwierzyny należy wyłącznie do właściciela polowania.

Rozdział I.

O polowaniu.

Art. 4. Polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu.

Domniemywa się, że własność gruntu nie jest obciążona prawem polowania na rzecz innych osób.

Kto twierdzi, że ma na cudzym gruncie prawo polowania w całości lub co do pewnych gatunków zwierzyny, albo z innemi ograniczeniami, winien jest twierdzenie swoje udowodnić.

Po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego obciążenie własności gruntu prawem polowania nie może być ustanawiane; akty temu przeciwnie są nieważne.

Art. 5. Właściciel gruntu może ciążące na jego własności prawo polowania wykupić za cenę równą iloczynowi z pomnożenia sumy średniego czystego dochodu rocznego z polowania przez liczbę dwadzieścia.

Jeżeli właściciel prawa polowania nie zgodzi się na wykup lub cenę wykupu, właściciel gruntu może żądać od właściwego sądu ustalenia ceny wykupu, oraz po uiszczeniu tej ceny, zwolnienia gruntu od obciążającego go prawa polowania.

Rozdział II.

O użytkowaniu polowania.

Art. 6. Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszar gruntu, na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki własny.

Obszary lasów państwowych, uznane przez zarząd lasów państwowych za odpowiadające wymaganiom ustępu pierwszego, stanowią obwody łowieckie własne Państwa.

Obwód łowiecki własny powstaje na czas nieoznaczony i istnieje tak długo, jak tego sobie życzy właściciel, a jeżeli polowanie zostało wypuszczone w dzierżawę—najkrócej do końca terminu dzierżawy.

Art. 7. Jeżeli obszar polowania nie stanowi obwodu łowieckiego własnego, właściciel tego polowania może użytkować je jedynie łącznie z właścicielami innych obszarów polowania na obszarze nie mniejszym od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki wspólny.

Art. 8. Obwód łowiecki wspólny winien być tworzony w ten sposób, ażeby obejmował cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli nie zająd wypadki przewidziane niżej.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych zawiera co najmniej tysiąc hektarów ciągłej powierzchni, można w obrębie tej gminy utworzyć kilka obwodów łowieckich wspólnych, z których każdy winien mieć co najmniej 500 hektarów ciągłej powierzchni.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych nie stanowi ciągłej powierzchni, lecz składa się z kilku nieprzylegających do siebie obszarów, z których każdy obejmuje co najmniej sto hektarów; z każdego z tych obszarów może być utworzony osobny obwód łowiecki wspólny.

Gdy gmina składa się z pewnej liczby wsi (kolonij, zaścianków), to z wsi, które po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych mają co najmniej po 250 hektarów ciągłej powierzchni, mogą być utworzone osobne obwody łowieckie wspólne.

W wypadkach przewidzianego wyżej tworzenia kilku obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy należy je tworzyć w ten sposób, ażeby obszary tych obwodów łącznie obejmowały cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych.

Art. 9. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony z obszarów kilku gmin po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli za utworzeniem takiego obwodu wypowiedzą się w każdej z nich właściciele gruntów, stanowiących więcej niż połowę obszaru.

Art. 10. Właściciel polowania, które ze względu na swoje położenie nie może być włączone do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie i nie odpowiada warunkom utworzenia obwodu łowieckiego własnego, może swoje polowanie przyłączyć do obwodu łowieckiego wspólnego innej gminy, z którym tworzy ono obszar ciągłej powierzchni, lub wypuścić je w dzierżawę właścicielowi przylegającego obwodu łowieckiego własnego, albo też wziąć w dzierżawę przylegający obwód łowiecki własny i użytkować swoje polowanie łącznie z polowaniem w tym obwodzie.

Art. 11. Wody publiczne, drogi publiczne lądowe i wodne oraz tory kolejowe, jak również cudze drogi prywatne, na których właściciel gruntów drogą przedzielonych ma służebność przechodu, nie stanowią przerwy w ciągłości powierzchni, obszaru ich jednak nie wlicza się do obszaru tworzonego obwodu łowieckiego i nie mogą one stanowić osobnych obwodów łowieckich.

Art. 12. Obwód łowiecki powstaje po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli gruntów w jego skład wchodzących do właściwego starosty. Starosta w ciągu miesiąca odmówi zarejestrowania, jeżeli zgłoszenie nie odpowiada przepisom art. 6—11. Przepis ten nie dotyczy obwodów łowieckich własnych Państwa, utworzonych z obszarów lasów państwowych (ust. 2 art. 6).

Jeżeli zarejestrowany obwód łowiecki z jakichkolwiek powodów przestanie odpowiadać warunkom wymienionym w art. 6—11, starosta powoła decyzję o zniesieniu obwodu.

Art. 13. Jeżeli utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego (art. 7 i 8) sprzeciwiają się właściciele gruntów stanowiących mniej niż połowę obszaru niezbędnego do utworzenia obwodu, to na wniosek właścicieli gruntów stanowiących więcej niż połowę tego obszaru obwód wspólny będzie utworzony.

Przewidziany w ustępie pierwszym wniosek wyrażony być ma w zgłoszeniu wspólnego obwodu łowieckiego ze szczegółowym wymienieniem gruntów i ich właścicieli, którzy należeć będą do spółki łowieckiej obwodu (art. 14), oraz ze wskazaniem gruntów, których właściciele sprzeciwiają się utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego.

Art. 14. Właściciele gruntów objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką, która posiada osobowość prawną.

Spółka działa na podstawie statutu nadanego jej przez starostę jednocześnie z zarejestrowaniem obwodu łowieckiego według wzoru ustalonego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa, wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Zgłoszenie obwodu łowieckiego ma być dokonywane za pośrednictwem zarządu gminy, który stwierdzi, czy wiadomości podane w zgłoszeniu są zgodne z rzeczywistością oraz zaświadczy tożsamość osób podpisanych. Zgłoszenie to sprzedane i zaświadczone zarząd gminy przesyła staroście.

Art. 16. Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednej gminy, zgło-

szenie następuje za pośrednictwem zarządu każdej gminy, w której leży część zgłaszanego obwodu.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach jednego powiatu, obwód ma być zgłoszony do wszystkich właściwych starostów, zarejestrowany zaś przez starostę tego powiatu, w którym leży największa część zgłaszanego obwodu.

Art. 17. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony na czas nie krótszy od lat 6, po wypuszczeniu go zaś w dzierżawę istnieje co najmniej do końca terminu dzierżawy. Zarząd spółki łowieckiej obwodu pełni swe obowiązki w ciągu lat sześciu, po czym, o ile obwód łowiecki wspólny i jego spółka nadal mają istnieć, wybrany będzie nowy zarząd.

Art. 18. Polowanie może być wypuszczone w dzierżawę na czas nie krótszy od lat sześciu. Umowa zawarta na czas krótszy jest nieważna.

Art. 19. Przy wyborach zarządu i rozstrzyganiu innych spraw spółki na walnych zgromadzeniach, wspólnicy posiadają ilość głosów zależną od obszaru ich posiadłości w ten sposób, że obszar do dwóch hektarów uprawnia do jednego głosu i każde następne pełne dwa hektary uprawniają do jednego głosu więcej, żaden jednak spółnik nie może posiadać głosów więcej niż o jeden mniej od pozostałej liczby głosów.

Art. 20. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczenie polowania w dzierżawę.

Podział dochodu spółki skutecznia corocznie zarząd stosownie do obszaru gruntu należącego do poszczególnych spółników.

Przeznaczenie części dochodu na cele ochrony łowiectwa, w szczególności na utrzymanie straży łowieckiej (art. 22), jak również na cele hodowlane należy do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki i następuje w drodze uchwały powziętej zwykłą większością głosów. Przeznaczenie dochodu na inny cel wymaga zgody wszystkich członków spółki.

Art. 21. Do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki należy również powzięcie uchwały co do zniesienia obwodu i rozwiązania spółki po upływie lat sześciu od ich utworzenia, jeżeli były utworzone na czas dłuższy.

Art. 22. Właściciele obwodów łowieckich własnych, spółki łowieckie obwodów łowieckich wspólnych i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką.

Strażnikami łowieckimi mogą być osoby pełnoletnie, własnowolne, będące obywatelami polskimi, nie karane za zbrodnie, występkę pochodzące z chęci zysku, ani też za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—80 rozporządzenia niniejszego i które czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

Art. 23. Strażnik łowiecki winien być zatwierdzony i zaprzysiężony przez starostę według przepisanej roty.

Po zaprzysiężeniu strażnik łowiecki otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę, którą winien nosić przy pełnieniu obowiązków.

Rotę przysięgi oraz wzór oznaki ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn.

Jeżeli strażnik łowiecki przestanie odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 22, starosta pozbawi go uprawnień strażnika łowieckiego oraz zarządzi odebranie wydanego zaświadczenia i oznaki.

Art. 24. Strażnik łowiecki obowiązany jest czuwać nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego o ochronie łowiectwa i donosić władzy o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę, może:

- a) żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim z bronią palną, narzędziami łowieckimi lub zwierzyną okazania karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nie posiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- c) zatrzymywać i przekazywać właściwej władzy osoby, których tożsamości i miejsca zamieszkania nie może ustalić, a które zastał w powierzonem jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnieniu jednego z przekroczeń przewidzianych w art. 75—79 rozporządzenia niniejszego lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innemi narzędziami łowieckimi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Strażnik łowiecki obowiązany jest odebrać broń i narzędzia łowieckie wraz z doniesieniem karnem doręczyć w ciągu dwudziestu czterech godzin najbliższemu posterunkowi policji, zwierzynę zaś oddać właścicielowi lub dzierżawcy polowania.

Rozdział III.

O ochronie łowiectwa.

1. O kartach łowieckich.

Art. 25. Nie wolno polować bez posiadania karty łowieckiej, wydanej przez właściwą władzę. Karta łowiecka ma zawierać oznaczenie czasu jej ważności oraz wymienienie osoby uprawnionej do polowania.

Karty łowieckie wydaje się na okresy: czterestodniowy, jednoroczny i trzyletni, przyczem dwa ostatnie okresy liczy się od dnia pierwszego marca.

Art. 26. Uprawnieni do polowania winni w czasie polowania mieć kartę łowiecką przy sobie.

Art. 27. Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obvodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania. Czas ważności pisemnego zezwolenia należy w niem oznaczyć.

Właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadało co najmniej pięćdziesiąt hektarów powierzchni obvodu łowieckiego.

Art. 28. Wydania karty łowieckiej należy odmówić osobom:

- 1) które nie czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń;
- 2) które w ciągu ostatnich lat dziesięciu były karane za popełnienie zbrodni lub występku pochodzącego z chęci zysku;
- 3) które w ciągu ostatnich lat pięciu były karane z mocy art. 77—79 rozporządzenia niniejszego.

Art. 29. Wydania karty łowieckiej można odmówić osobom, które w ciągu ostatnich lat pięciu były karane z mocy artykułów 75 i 76 rozporządzenia niniejszego.

Art. 30. Jeżeli po wydaniu karty łowieckiej wyjdą na jaw okoliczności wyszczególnione w art. 28, kartę łowiecką należy unieważnić i odebrać, można zaś to uczynić, gdy wyjdą na jaw okoliczności, wyszczególnione w art. 29.

Art. 31. Jeżeli dzierżawca polowania nie może otrzymać karty łowieckiej lub zostanie jej pozbawiony, umowę dzierżawną należy uznać za rozwiązaną z winy dzierżawcy.

Art. 32. Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce na czas nie krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką narówni z obywatelem polskim.

Cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt w Polsce krótszy od jednego roku może otrzymać kartę łowiecką za poręczeniem obywatela polskiego, który sam posiada warunki do uzyskania takiej karty. Władzą właściwą do wydania karty łowieckiej cudzoziemcowi w tym wypadku jest władza właściwa dla poręczyciela.

Poręczyciel odpowiada majątkowo za grzywny nałożone na cudzoziemca za przekroczenia przewidziane w rozporządzeniu niniejszem.

Minister Rolnictwa może wydać kartę łowiecką cudzoziemcowi bez poręczenia obywatela polskiego.

Dla przedstawicieli państw obcych oraz członków dyplomatycznych misyj zagranicznych legitymacja, wydana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zastępuje kartę łowiecką.

Postanowienia powyższe stosuje się z zastrzeżeniem wzajemności.

Art. 33. Karty łowieckie wydają starostowie tych powiatów, w których osoby ubiegające się o wydanie kart i uprawnione do polowania zamieszkują.

Karty łowieckie ważne są na obszarze całego Państwa.

Formę kart łowieckich ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych.

Art. 34. Za wydanie karty łowieckiej pobiera się, oprócz opłat stemplowych przewidzianych w przepisach obowiązujących, za kartę czterestodniową złotych dwa, za kartę roczną złotych dziesięć i za kartę trzyletnią złotych trzydzieści. Opłaty te wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa.

Funkcjonariusze zarządu lasów państwowych otrzymują karty łowieckie bezpłatnie.

2. O ochronie polowania.

Art. 35. Nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą lub innemi narzędziami do łowienia zwierzyny po cudzych gruntach, jeżeli nie stanowią one obvodu łowieckiego, na którym chodzącemu służy polowanie.

Przepis powyższy nie stosuje się do tych przedstawicieli władzy państwowej, którzy w myśl przepisów obowiązujących winni być przy spełnianiu swych czynności uzbrojeni w broń palną, a przebywają w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

Art. 36. Uprawniony do polowania może zatrzymać cudzego psa myśliwskiego włóczącego się w obwodzie łowieckim; w razie zatrzymania psa winien zawiadomić właściciela, jeśli zaś nie zna jego adresu, zarząd gminy, na której obszarze pies został zatrzymany.

W razie odebrania psa przez właściciela uprawniony do polowania może żądać zwrotów kosztów utrzymania psa i wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez psa w obwodzie łowieckim.

Za psy myśliwskie uważać należy: psy legawe, gończe, charty, jamniki, foksterjery, tropowce (posokowce), płochacze (spaniele), a także inne psy używane do polowań na niedźwiedzie i na dziki.

Art. 37. Uprawniony do polowania może zabijać psy niemyśliwskie i koty włóczące się w obwodzie łowieckim w odległości nie bliższej niż trzysta metrów od zabudowań gospodarskich lub trzydzieści metrów od drogi publicznej.

Art. 38. Uprawnienia przewidziane w artykułach 36 i 37 służą również właścicielowi gruntu, nieuprawnionemu do użytkowania polowania samodzielnie, na obszarze jego gruntu.

Art. 39. Psów znajdujących się przy ich właścicielach lub domownikach właścicieli nie uważa się za psy włóczące się.

Art. 40. Poddobieranie jaj, wybieranie piskląt i niszczenie gniazd ptaków jest wzbronione. Przepis ten nie dotyczy jaj i gniazd ptaków wymienionych w art. 50.

3. O niedozwolonych sposobach łowienia zwierząt.

Art. 41. Zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków, samostrzałów, dołów-ostrokółów, lepu, ziarna rozmoconego w spirytusie, żelaz potrzasków, sidła, pułapek i innych podobnych środków.

Czyni się wyjątek co do zwierząt wymienionych w art. 50 i co do zwierząt uznanych z mocy przepisów prawa rybackiego za szkodliwe dla rybołówstwa, które to zwierzęta wolno chwycić w żelaza, potrzaski, sidła i pułapki, jak również co do łowienia zwierząt dla celów naukowych i hodowlanych, przewidzianego w ustępie trzecim art. 51.

4. O ograniczeniach polowania i o czasie ochronnym.

Art. 42. Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedziele i uroczyste święta w odległości mniejszej niż 2 kilometry od świątyni.

Art. 43. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach.

Art. 44. Nie wolno polować na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometryrowej szerokości.

Art. 45. Zabrania się polować z chartami lub psami gończymi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów.

Art. 46. Polowanie na łosie byki, a w województwach łwowskim i stanisławowskim na jelenie byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni co najmniej tysiąca hektarów.

Art. 47. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na guszcze i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowsku, na kaczki na złotych i przelotach oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach.

Art. 48. Zabrania się polować na zuby, bobry, kozice, świstaki, na samice i cieleta: łosia, jelenia, daniela, na sarny-kozy i kozłeta, na niedźwiedzie od niedźwiedziatki, na guszcze-kury, na bazanty-kury, czarne bociany oraz w województwach: pomorskiem, poznańskim, warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskim, krakowskim, lwowskim, tarnopolskim i stanisławowskim na cietrzewie-kury.

Za cieleta: łosia, jelenia, daniela i kozłeta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Art. 49. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

łosie byki w czasie od 15 grudnia do 31 sierpnia,

jelenie - byki, daniela-ro-gacze w czasie od 1 listopada do 31 sierpnia,

sarny kozy w województwach poznańskim i pomorskim w czasie od 1 stycznia do 15 maja,

w województwach zaś pozostałych w czasie od 1 lutego do 20 kwietnia,

zające-szaraki w województwach poznańskim i pomorskim w czasie od 15 stycznia do 30 września,

w województwach zaś pozostałych w czasie od 1 lutego do 30 września,

zające-bielaki w czasie od 15 lutego do 31 października,

borsuki w czasie od 1 grudnia do 31 sierpnia,

wiewiórki w czasie od 1 marca do 31 października,

guszcze-koguty w czasie od 15 maja do 15 marca,

cietrzewie-koguty w czasie od 1 czerwca do 15 sierpnia,

cietrzewie-kury w województwach wileńskim, nowogrodzkim, białostockim, poleskim i wołyńskim

w czasie od 15 września do 15 sierpnia,

jarząbki w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia,

pardwy w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia,

bazanty-koguty w czasie od 1 lutego do 31 sierpnia,

kuropatwy w województwach wileńskim, nowogrodzkim, białostockim, poleskim i wołyńskim

w czasie od 1 listopada do 31 sierpnia,

przepiórki w czasie od 1 grudnia do 31 sierpnia,

słonki w czasie od 15 maja do 15 sierpnia,

bałajony w czasie od 1 czerwca do 10 lipca,

dzikie kaczory w czasie od 1 czerwca do 10 lipca,

- dzikie kaczkę (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne w czasie od 1 marca do 10 lipca,
- dzikie łabędzie i dzikie gęsi w czasie od 15 maja do 31 lipca,
- drobie, drobie - kamionki (strepety), dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paskoty w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia,
- ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi - gołębiarzy, krogulców, wron i srok w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia.

Art. 50. Przez cały rok wolno polować na: wilki, wydry, kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie-gołębiarze, krogulce, sroki i wrony oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Zwierzęta wymienione w ust. poprzednim może zabijać i chwytac każdy na własnym gruncie w obrębie swojej zagrody i w bezpośrednim jej sąsiedztwie aż do stu metrów odległości od zabudowań.

Art. 51. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa może wprowadzić na drodze rozporządzenia czas ochrony dla dzików.

Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia na oznaczony w niem okres czasu na obszarze całego Państwa lub jego części:

- rozszerzać czas ochrony dla zwierząt wymienionych w art. 49;
- zabraniać całkowicie polowania na niektóre ze zwierząt wymienionych w art. 49;
- zezwalać na polowanie na zwierzęta wymienione w art. 48 z wyjątkiem żubra i bobra;
- zezwalać na używanie środków zakazanych artykułem 41 w celu zwalczania zwierząt wymienionych w art. 50;
- wprowadzać czas ochronny dla niedźwiedzi, rysi, i żbików, lisów, kun leśnych (tumiaków), norów i orłów.

Nadto Minister Rolnictwa może:

- w drodze rozporządzenia wprowadzać czas ochrony dla zwierząt uznanych na podstawie ustępu ostatniego art. 1 za zwierzęta łowne;

- zezwalać na odstrzał zwierząt wymienionych w art. 49 albo ich łowienie środkami nieraniącymi w każdym czasie dla celów naukowych lub hodowlanych.

Uprawnienia zawarte w punktach a), d) i e) ust. drugiego oraz w odniesieniu do sarn-kóz uprawnienie zawarte w punkcie c) tegoż ustępu Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewodom. (Dokończenie nastąpi.)

Nakładem i czcionkami drukarni H. Stefanowicza w Kościanie.

Willa nowoczesna

o 7-miu pokojach, położona na wsi w pobliżu stacji kolejowej, z ogrodem, stajniami, garażem, kompletnie urządzona, z lub bez urządzenia, tanio do **sprzedania**.

Zgłoszenia do eksp. pod nr. 7.

Kupuję ziemniaki jadalne i luźne siano

wagonowo i proszę o podanie cen.

J. Sissle,
BERLIN, Joachim-Friedrichstr. 49.

Telefon: Pfalzburg 5365.

Nowości wiosenne już nadeszły

na suknie, kostjumy, płaszcze i bluzki, na garnitury męskie, płaszcze kurtki i spodnie.

Największy wybór.

Najlepsze gatunki.

Najniższe ceny.

Popeliny na suknie . . . 6.50 4.80 3.90
Rypsy na suknie . . . 11.50 8.40 6.80
Gabardyny wełn. . . . 17.50 12.50 9.80
Materiały męskie po cenach najniższych

Rypsy na płaszcze 140 cm 26.50 21.00 15.80
Materiały ang. na płaszcze i ubr. 9.50 5.80 4.40
Kashe modne 18.50 15.00 9.80
Jedwabie na suknie i płaszcze wielki wybór.

„BAZAR” M. Tomaszewski, Kościan

Telefon № 36.

ul. Wrocławska 6.